

quis dicatur, et quis admittatur, an ille, qui tempore captivitatis tenebat primū locum, an verò ille, qui illum tenet tempore mortis naturalis, n. 2 l. 8 tit. 29 part. 2.—prius requirendus esset, quā detur curator bonis tanquam vacantibus, n. 2 l. 12 tit. 2 part. 5.—Hæredes tabellionis mortui, an aliquid habere debeant de exemplaribus ab originalibus ipsorum deductis ab alio tabellione, n. 4 l. 55 tit. 18 part. 5.—an veniant, si in litteris venditionis nominati non fuerint, n. 4 l. 56 tit. 18 part. 5.—Hæredis appellatione in successione feudorum, de filiis masculis debet intelligi, n. 14 l. 68 tit. 18 part. 5.—Hæredes an possint debitori testatoris petere viginti quæ sibi debebat, si testator in testamento dixit non deberi sibi nisi decem, n. 5, 5 et 6 l. 121 tit. 18 part. 5.—Hæres est eadem persona cum defuncto, n. 14 l. 19 tit. 22 part. 5.—Alia est tamen conscientia hæredis, alia defuncti, n. 2 l. 4 per text. ibi, tit. 5 part. 6.—Hæredes illius, qui fuit corruptus pecuniis, et ideo aliquem injustè ad mortem damnavit, ad quid teneantur, n. 9 l. 25 tit. 22 part. 5.—Hæres condemnatusque ad quod tempus appellare possit, n. 5 in fin. l. 22 tit. 25 part. 5.—an admittatur ad prosecutionem sententiæ contra defunctum latæ, si puper confiscatione bonorum, vel parte tantum lata sit, si corporalis pœna ibi non adsit, n. 2 l. 28 tit. 25 part. 5.—Et quæ sit ratio, quare talis appellatio in quæstione bonorum transeat ad hæredes, ibidem.—Et quid si iudex tunc pœnam imposuit arbitrio suo, non verò posuit in sententia sua pœnam ordinariam, ibid.—Hæres defuncti, qui tenuit majoriam, an possit eam retinere pro expensis in ea factis, n. 4 l. 41 tit. 28 part. 5.—defuncti, qui majoriam possedit, an teneatur compensare expensas in utilitatem rei factas cum fructibus inde perceptis, n. 5 dict. l. 41.—expulsoris, an possit excipere contra expulsorem de dominio, quòd ipse non habet, n. 5 l. 21 t. 29 p. 5.—relictus à debitore mortuo, ad idem tenetur, ac si viveret debitor ipse teneretur, n. 7 l. 27 t. 29 p. 5.—agnoscens hæreditatem, licèt non apprehendat possessionem, periude est ac si debitor viveret, ibid.—Hæredes constituentis se nomine alterius possidere, quod jus habeant in re constituta, n. 4 l. 9 t. 50 p. 5.—illius, qui constituiti se nomine alterius possidere, an præscribere possit per triginta annos, dict. n. 4 in medio.—Hæres an possit remittere cautionem, quam debet dare usufructuarius, n. 5 l. 20 tit. 51 part. 5.—an teneatur præstare novam cautionem, si usufructus relinquatur aliquid, et hæredi suo ibidem.—an possit petere se velle habitare cum usuario domus, quando domus est ampla, n. 1 l. 21 t. 51 p. 5, et n. 6 l. 22 ibidem.—Hæredis institutio sub impossibili conditione de facto, an vitietur, n. 4 in princip. l. 6 tit. 4 part. 4.—Hæres si habuit aliquid à defuncto ex pacto de revendendo, an illud debeat restituere in generali restitutione fideicommissi, de qua rogatus fuit, n. 5 post medium, l. 18 tit. 11 part. 4.—Hæredes, qui statim solvunt dotem, an liberentur ab alimentis præstandis, n. 3 l. 51 tit. 11 part. 4.—tenentur solvere fructus rerum immobilium in dotem datarum, et etiam earum pretium; in tali tamen pretio computantur alimenta mulieri præstita, dilatione annali pen-

dente, dict. n. 5 in fin.—Hæres filium testatoris in subsidium alimentare debet, n. 4 l. 2 tit. 19 part. 4.—matris an esse possit filius clerici, n. 5 l. 5 tit. 21 part. 4.—Hæredes, et quales opæras liberti hæredibus extraneis sui manumissoris præstare teneantur, n. 5 l. 8 t. 22 part. 4.—Hæres si negligens sit in vindicanda nece defuncti, si servus illam vindicaverit, erit liber, et ipse jus patronatus amittet, n. 4 l. 11 tit. 25 part. 4.—patris sui an debeat esse filius, ad hoc scilicet, ut in feudo succedere possit, n. 4 l. 6 tit. 26 part. 4.—Hæredes omnes, qui in feudo successerunt, an omnes fidelitatem facere teneantur, gloss. ibidem.—Et quid si ex divisione hæreditatis feudum ad unum tantum ex eis pertineat, ibidem.—Hæres vindicare potest injuriam, quæ trahit secum executionem, n. 8 l. 10 tit. 4 part. 5.—Hæredis institutio benè valet, licèt instituens ex infirmitate illa non decesserit, n. 2 ad fin. l. 11 tit. 4 part. 5.—Et an jus offerendi pretium transeat ad hæredes, etiam quando in pacto nihil de eis fuit dictum, n. 5 l. 42 tit. 5 part. 5.—Et an prohibitio de non alienando facta emptori, porrigatur ad ejus hæredes, si nihil de hoc dictum fuit, n. 1 l. 45 tit. 5 part. 5.—Et an prohibitio de non alienando facta hæredibus, intelligatur de primis, vel de omnibus, dict. n. 1.—Hæres tenetur adimplere, quod defunctus promisit dare quando ipse defunctus voluerit, statim post ipsius mortem, n. 5 l. 45 tit. 5 part. 5.—conductoris tenetur rem conductam à defuncto statim finito tempore conditionis restituere locatori, et quid si nolit, n. 2 l. 18 tit. 8 part. 5.—Hæredis appellatione an veniat hæres universalis, vel hæres in re certa, n. 5 l. 28 tit. 8 part. 5.—Hæres fidejussoris an succedat in obligatione fidejussoria, n. 4 l. 16 tit. 12 part. 5.—Et an defunctus possit bona hæredis sui obligare, et obligatio teneat, sequuta additione hæreditatis, n. 4 l. 7 tit. 15 part. 5.—Hæres an possit contravenire facto defuncti, et quando, gloss. l. 24 tit. 15 part. 5.—Et an privilegium, quod habet mulier in recuperatione dotis, transferatur ad filios suos, vel ad extraneos hæredes, vel ad suos creditores, vel ad cessionarios suos, n. 6 l. 55 t. 15 p. 5.—Hæres adjecti an possit recipere solutionem, sicuti defunctus poterat, n. 4 l. 5 tit. 14 part. 5.—si legata in minus solemnitate relicta legatariis solverit, an illa postea repetere possit, n. 4 l. 51 tit. 14 part. 5.—qui debita testatoris solvit, à quo repetere possit, si appareat illum non esse legitimum hæredem, gloss. l. 56 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—Et an in dubio videatur solvere nomine suo, vel nomine defuncti, ibid. in n. 2 et in n. 5.—Hæres, vel ejus consanguinei an possint esse testes, quando est contentio super validitate testamenti, n. 5, 4 et 5 l. 11 t. 1 p. 6.—si vim fecerit testatori, ut illum hæredem instituatur, an talis institutio sit ipso jure nulla, vel valeat, et ab illo tanquam ab indigno per fiscum auferatur, n. 4 l. 27 t. 1 part. 6.—Et quid si talis institutio sit in damnum alterius tertii facta, an tunc fiscus admittatur, vel succurratur læso, ibid. in n. 5.—Hæres si fecerit per blanditias se institui, vel data ab eo pecunia, an institutio teneat, ibid. in n. 6.—si non viso testamento transigat cum debitoribus hæreditariis, an transactio teneat, n. 6 in fin.

l. 1 tit. 2 part. 6.—legitimus, vel scriptus, si petat sibi edi copiam testamenti, an sibi dari debeat, num. 1 l. 5 ibid.—Et honor est et famæ conservatio defuncti, habere hæredem, n. 1 in præmio, tit. 5 part. 6.—Hæres censetur possedisse rem eodem modo, et forma, qua defunctus possedit, num. 2 l. 51 tit. 5 part. 6.—Hæredis capacitas, vel incapacitas consideratur tribus temporibus, num. 8 l. 2 tit. 5 part. 6.—Hæres debet expressè per testatorem nominari, n. 1, 2 et 3 cum aliis ibi, l. 6 tit. 5 part. 6.—sed quid si alius coram testatore exprimat nomen hæredis, et ipse testator ita agnoscat profitendo verbis quòd sic, an talis institutio teneat, et quando non, dict. n. 1 dict. l. 6.—Hæres si à testatore nutu vel signis instituatur, an institutio teneat, et quando, n. 2 dict. l. 6.—si sit à testatore nominatus, et ab eo sint legata relicta, si jubeat testamentum illud fieri de consilio sapientis, et ille sapiens illud ordinaverit, an tale testamentum valeat, vel non, n. 6 l. 11 tit. 5 part. 6.—Et an talis sapiens, cui ista commissa sunt, poterit addere, vel minuere ad relictum testatoris, etiamsi filio spurio aliquid relinquatur, ibidem.—Et an vitietur institutio, si testator amicum suum hæredem fecerit nominando illum fratrem, n. 2 l. 15 ibidem per illum text.—Et quid si testator solummodo erravit in nomine hæredis, vel cognomine ipsius, certum est tamen, quid velit, n. 5 et 4 ibidem.—Hæredis appellatione an veniat universalis hæres, vel rei certæ, alio non dato cohærede, quando fuit emphyteusis recepta pro aliquo, et hæredibus suis; et quid in materia feudali, et an tunc requiratur quod filii sint hæredes, n. 2 dict. l. 15.—Et qualiter in materia feudali verbum *hæredibus* intelligatur, et sumatur, ibidem.—Hæres non dicitur, sed legatarius, ille qui inter hæredes non habet jus accrescendi, n. 5 quæst. 7 dict. l. 14 tit. 5 part. 6.—vel legatarius an dicatur ille, cui relinquatur ususfructus omnium bonorum, vel legantur omnes res, ibidem in quæst. 5.—si aliquis sit factus seu ex dispositione testatoris, amplius non potest desinere esse hæres, num. 4 in princip. l. 15 tit. 5 part. 6.—Et quid si testator in pœnam hæredis scripti post certum tempus alium instituit hæredem, an talis institutio teneat, dict. n. 1 q. 2.—Hæres si in pœnam sit ei iussum, ut hæreditatem restituat, an si tunc restituat, possit quartam Trebellianicam detrudere, ibidem ad fin.—sui, necessarii, et extranei, qui dicantur, et quare sic appellentur: et alia in hoc vide per gloss. leg. 21 per illum text. ibi, t. 3 p. 6.—suus non potest expressè, renuntiare omni juri suittatis, n. 2 ad fin. ibidem.—Et an videatur sine hærede decedere, qui suum filium hæredem relinquit, licèt se abstineat, ibidem.—Hæres militis an cogatur hæreditatem adire ex privilegio militari, sicuti alius hæres necessarius, n. 6 ibidem.—Et an in hærede suo vel alio debeat inspicere tempus mortis testatoris, vel tempus testamenti respectu capacitatis instituti, n. 4 l. 22 per text. ibi, t. 5 part. 6.—Et quid in hærede extraneo, quod tempus inspicere debeat, ibidem in n. 5, 4 et 5 per text. ibidem.—Hæres si tempore mortis testatoris et testamenti habilis sit ad succedendum, si postea ante traditionem hæreditatis intret Religionem incapacem, et postea sic factus

Episcopus, et hæreditatem adire velit, an admittatur, ibidem n. 5 — quando ad cautionem Mutianam teneatur, et qualiter illam dare teneatur, n. 5 et 7 dict. l. 7 tit. 4 part. 6.—Et quid si præstita tali cautione hæres accipiat hæreditatem, si postea contraveniat, an auferatur ab eo hæreditas tanquam ab hærede, et cujus effectus hoc sit, ibidem in n. 8.—Hæres cui fuit substitutus, si in vita testatoris decedat, an substitutio valeat, n. 5 l. 2 tit. 5 part. 6.—si transmittit jus deliberaudi in aliquem, an ille in quem transmittitur, excludat substitutum, num. 6 l. 2 tit. 5 part. 6.—fideicommissarii decedentis ante fideicommissi restitutionem, illud restituere tenetur, num. 8 l. 14 tit. 5 part. 6.—Et an fideicommissum in vita fideicommissarii delatum sit transmissibile ad hæredes, et quid in fideicommissio conditionaii, n. 10 ibidem.—Hæres si aliquid subtrahit de hæreditate, an per hoc inventarium ab eo factum vitietur, n. 15 l. 5 tit. 6 part. 6.—cui prius solvere debebat, an legatariis, vel creditoribus defuncti, et an possit solvere cumque creditori primo venienti, ut sibi placuerit, et alii creditores possint retractare solutionem factam aliis creditoribus, n. 9 l. 7 tit. 6 part. 6.—Et quid in creditoribus ejusdem temporis, an possit se petere admitti ad communionem cum iis, quibus facta fuit solutio, dict. n. 9 dict. l. 7.—Hæres si vendidit res hæreditarias, an tunc creditores contra emptores talium rerum hæreditariarum habeant recursum, ibi in fin. dict. l. 9.—Et an, et quando creditores habeant recursum contra hæredem, si hæreditas non est solvendo, et non contra legatarios, quibus legata fuerunt soluta, n. 10 ibidem.—Hæres adeundo videtur quasi contrahere cum creditoribus hæreditariis, estque eadem persona cum defuncto, n. 2 l. 10 tit. 6 part. 6.—filius an possit immixtionem hæreditatis revocare, etiam involuntarie ab eo factam, vel à lege, n. 6 l. 12 tit. 6 part. 6.—ab intestato, an admittatur quando testator decessit sine testamento, relicto posthumo, n. 1 l. 16 tit. 6 part. 6.—Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an tunc cohæres adire possit, et pro qua parte, ibid.—Et quid si testamentum fecit, illum tamen præterit, vel exhæredavit, vel si sciebat uxorem prægnantem, n. 1 et 2 ibid.—Hæres tenetur probare locum et tempus commissæ ingratitude per filium contra patrem, ipse exhæredans non, n. 15 l. 4 tit. 7 part. 6.—an possit esse filius catholicus patris sui hæretici, n. 2 l. 7 per text. ibi, t. 7 part. 6.—an transmittat ad suos hæredes hæreditatem, quando ante additionem mortuus fuit, si volebat mortem defuncti querelare, n. 4 l. 15 tit. 7 part. 6.—Et an sufficiat accusationem proponere contra occisorem testatoris, alio non expectato, n. 5 dict. l. 15.—Hæredes intra quantum tempus arcentur ad proponendam querelam contra occisores testatoris, n. 7 l. 15 tit. 7 part. 6.—Hæres qui testamentum dicit falsum, si ante sententiam desistat, an evitet pœnam, num. 16 l. 15 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—Et quid si sit conclusum in causa, ibid.—Hæres, qui tacitam fidem accomodavit in uno numero, an videatur indignus ab omni hæreditate, n. 25 dict. l. 15.—Et quid si testator sit clericus, hæres verò qui restituit, sit laicus, cui fisco hæreditas applicetur,

an ecclesiae, vel Regis, ibidem. — Hæres in testamento inofficioso institutus, si cum querelatur ad iudicis mandatum non comparet, contra ipsum absentem procedi potest, n. 5 l. 1 tit. 8 part. 6. — Hæres an teneatur ad implementum legitimæ filii testatoris, n. 10 l. 5 per textum ibi, tit. 8 part. 6. — Hæres ex testamento postea rupto, an legata solvere, et libertates dare teneatur, vel quis ad hoc teneatur, gloss. leg. 7 per text. ibi, t. 8 part. 6. — Et quid si filius fuit hæres in totum, et testamentum rumpatur, an tunc debeat habere suam legitimam, num. 4 ibidem per illum text. — Hæres ex testamento rupto nihil consequi potest, n. 7 ad fin. dict. l. 7 tit. 8 part. 6. — Et an institutio valeat saltem quoad quintam partem, quam testator extraneo relinquere poterit, ibidem in fin. — Hæres scriptus in primo testamento, an teneatur præstare legata relicta in secundo testamento invalido, n. 3 l. 21 tit. 1, et n. 8 l. 7 tit. 8 part. 6. — an possit legatum sive meliorationem acceptare, et repudiare hæreditatem; et quando, n. 1 l. 2 per text. ibi, t. 9 part. 6. — hæredis testatoris est hæres, et an ipse teneatur ad legata, sicuti verus hæres testatoris, n. 6 l. 3 t. 9 part. 6. — Et an ab hærede hæredis possit aliquid legari, dict. n. 6. — Hæres hæredis, si à testatore aliquid facere rogetur, ad illud tenetur, etiamsi ab hærede dicti testatoris rogatus non sit, num. 1 l. 4 tit. 9 part. 6. — si succedat præter iudicium testatoris, an fideicommissum ab eo nominatim relictum debeatur, n. 2 dict. l. 4. — de qua culpa teneatur legatariis et fideicommissariis, n. 3 l. 7 tit. 9 part. 6. — qui successit in majoria, an teneatur ad resarcionem damnorum, quæ culpa sua evenerunt in rebus majoriæ, dict. n. 3. — an possit eligere cui solvat, quando legatum est relictum Titio, et sunt duo ejusdem nominis, et quali titulo tunc legatarius possideat, n. 3 l. 9 tit. 9 part. 6. — Et an, et quando testator possit legare, et obligare res hæredis sui, n. 2 l. 10 tit. 9 part. 6. — Et si possit prohibere testator alienationem rei hæredis, sicuti propriæ, ibidem. — Hæres an teneatur emere rem alienam, quam testator alicui legavit, vel debeat ipsius æstimationem solvere, n. 3 l. 10 cum aliis ibi, tit. 9 part. 6. — Et quid de jure Canonico, quando res aliena legetur ecclesiae, ibidem. — Hæres, an et quando teneatur æstimatum solvere, quando à testatore res majoriæ legata fuit, n. 3 dict. l. 10, et n. 1 quæst. 19 l. 10 tit. 29 part. 4. — an teneatur pretium rei emptæ per testatorem solvere, si de tali re majoriam fecit, vel ipse, qui in eam successit, dict. n. 3 quæst. 4. — an teneatur, si majoria evincatur à possessore ipsius, dict. n. 3 quæst. 4 dict. l. 10 tit. 9 p. 6. — an et quando teneatur redimere pignus testatoris alicui legatum, et legatario dare, gloss. l. 11 per text. ibi, t. 9 p. 6. — an et quando suo sumptu teneatur perquirere rem legatam, et legatario dare, n. 2 l. 12 per text. ibi, t. 9 p. 6. — an et quando teneatur ad æstimationem illius rei, quam testator, cum legare eam non posset, alicui legavit, n. 3, 8 et 10 l. 13 tit. 6 part. 6. — an teneatur ad æstimationem, quando testator legavit forensi aliquid, quod ex statuto ipse capere non poterat, dict. n. 18 dict. l. 13. — an possit debitori testatoris debitum petere, quando pignus, sub quo illud debeat, sive per testatorem lega-

tum fuit, gloss. l. 16 tit. 9 part. 6. — an teneatur legatario legatum, vel ipsius æstimationem dare, si testator illud in vita sua alienavit, n. 1 et 2 leg. 7 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — an teneatur solvere legatum, quando testator se retulit ad locum unde solveretur, si ibidem minus, vel plus reperiatur, n. 1 et 2 l. 18 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — an teneatur legatum legatario præstare, quando testator ex falsa causa motus fuit, n. 1 l. 20 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — quando dare teneatur à testatore relictum sub conditione, causa, vel modo, gloss. l. 21 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — an et quando habeat electionem in solvendo legato alicui in genere relicto, gloss. l. 23 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — Et an si legatarius vel hæres habeat electionem, possit meliorem vel pessimam eligere, ibidem in n. 6 per illum text. cum aliis gloss. ibidem. — Et quid sit dicendum in causis piis, dict. n. 6. — Hæres qualiter alimenta præstare legatario, quando à testatore sibi relicta fuerunt, gloss. l. 24 t. 9 part. 6. — Et an vendere teneatur immobile, ut legatarium alat, et quod tempus inspiciatur, et an præstentur alimenta respectu valoris vel redituum, ibidem in n. 4. — Hæres qui habet rei electionem, an et quando variare possit, et quid si jam semel variavit, n. 1 l. 25 t. 9 per text. ibi, part. 6. — in cuius voluntate fuit positum dare alicui legatum, vel si illud non dedit in vita sua, an ab hærede ejus post mortem suam dari debeat, n. 3 l. 30 ibid. per illum text. — an teneatur dare legatum, quando per testatorem contra leges alicui relictum fuit, num. 1 l. 32 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — si dolo vel mora non solverit legata in loco sibi præfixo per testatorem, an tunc alibi conveniri possit, dict. n. 1 dict. l. 32 tit. 9 part. 6. — Et an testator possit hæredi præfigere tempus ad adeundam hæreditatem, ut post illud hæres excludatur, dict. n. 1 in fin. — Hæres non privabitur hæreditate, licet non faciat aliquid sibi à testatore præceptum, si injustum vel inhonestum sit, n. 6 dict. l. 32 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — non habet titulum in re legata, si legatarius adhuc non repudiavit, n. 3 l. 34 tit. 9 part. 6. — an teneatur legatario fructus suæ rei legatæ tradere à die mortis testatoris, vel à die aditæ hæreditatis, n. 4 l. 37 tit. 9 part. 6. — si in restituendo legato fuerit in mora, sive ex propria re testatoris, sive ex aliena factum sit, an tunc teneatur ad fructus perceptos, et etiam ad eos, qui percipi potuerunt, n. 3 dict. l. 37. — Et an veniant fructus, quos percipere potuisset possessor, ibid. — Hæres tenetur tradere rem legatam in loco ubi est, n. 1 l. 38 t. 9 p. 6. — tenetur solvere legata legatariis statim quod potes, aliàs ad querendum ea indulgetur sibi tempus; et quid si sit aliena, et dominus nolit eam vendere, vel immenso pretio, n. 2 l. 8 per text. ibi, t. 9 p. 6. — quando teneatur suo sumptu persequi rem legatam, et quando sumptu legatarii, num. 2 l. 41 tit. 9 part. 6. — quando teneatur cavere de præstando rem, si ad eum pervenerit, vel de persequendo eam, dict. n. 2 l. 41. — Hæres de qua culpa teneatur legatario, n. 3 l. 41 per text. ibi, tit. 9 part. 6, et n. 3, 7 ibidem. — si in restituendo legato fuerit in mora, an postea pereat periculo ipsius, etiamsi eodem modo esset penes alium peritura, n. 4 l. 9 part. 6. — quando legatum præsta-

re debeat legatario, cui pluries eadem res legata fuit in eodem testamento, n. 2 l. 43 per text. ibi, tit. 9 p. 6. — Et quid si postquam fundum legavit Titio, et in eodem testamento illum fundum legavit servo Titii, ibid. — Et quid si appareat testatorem velle pluries præstari, ibidem. — Et quid si hæres legavit fundum legatario, cum à primo defuncto legatarius habebat partem fundi, dict. n. 2 dict. l. 43. — Hæres in quo legata præstare debeat, et intra quantum tempus, gloss. l. 48 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — Et quando hæredi competat executio testamenti, quia à testatore executor nominatus non fuit, n. 3 l. 1 per text. ibi, tit. 10 part. 6. — hæres si contradicat, an tunc executor testamentarius possit capere res aliquibus legatas, et illas dare, et quando non, n. 1 l. 2 tit. 10 part. 6. — quando poterit petere cautionem executori testamentario, et quando non, n. 3 dict. l. 2 tit. 10 part. 6. — Et quid si testator jussit bona sua distribui pro malè ablatis, et non apparent tot malè ablata, an superfluum debeat hæredi reddi, n. 2 ad fin. l. 3 tit. 10 part. 6. — Hæres an prius requiri debeat, quam executor aliqua bona defuncti vendat, n. 4 l. 4 tit. 10 part. 6. — an et quando relicta pia adimplere possit, si à testatore executor nominatus non sit, n. 1 cum aliis, l. 5 per text. ibi, tit. 10 part. 6. — Hæres an possit compelli per executores testamenti, ut hæreditatem defuncti adeant, n. 4 l. 6 tit. 10 p. 6. — Hæres si executoribus testamentariis nolentibus, voluntatem defuncti velit adimplere, an tunc Episcopus illud sibi impedire possit, n. 3 l. 7 tit. 10 part. 6. — sive major, sive minor sit, qua pœna puniatur, si voluntatem defuncti non adimpleat, et an requiratur, quod hæreditas prius adeatur, n. 3 l. 8 per text. ibi, tit. 10 part. 6. — Et quid in hærede hæredis, quando primus hæres decessit ante moram, dict. n. 3. — Et quid in filio hærede instituto nolente voluntatem defuncti adimplere, an per hoc privetur sua legitima, ibidem n. 4 dict. l. 8. — Et an propter talem negligentiam in legatis filius perdat suam legitimam, ibidem. — Hæres succedens ab intestato, an possit detrahare Falcidiam, et quid in fideicommissario universali, n. 1 in præmiò, tit. 11 part. 6. — an teneatur de damno et lucro, quando in rebus legatis aliquibus supervenit, ut inde detrahat Falcidiam, vel non, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 11 part. 6. — quando propter delictum patris perdat Falcidiam, gloss. l. 5 et 6 ibidem per illa jura. — an teneatur creditoribus hæreditatis, et an teneatur legatariis, num. 12 l. 8 tit. 11 part. 6. — non potest institui in codicillis, et quid si instituat, num. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 12 part. 6. — an teneatur, alimentare filium naturalem testatoris, num. 9 l. 8 per text. ibi, t. 13 part. 6. — Et qualiter illum alere debeat, n. 10 ibidem. — Hæres an possit ratione juris patronatus præsentare ante possessionem acquisitam, n. 3 l. 1 tit. 14 part. 6. — an et quando possit rem hæreditatis à possessore ipsius venditam vindicare, et quando emptor contra eum exceptione uti possit, n. 3 l. 3 tit. 14 part. 6. — si per decem annos non intenet iudicium petitionis hæreditatis per possessorem, an postea possit, n. 1 l. 7 tit. 14 part. 6. — Vide de hoc infra in verbo PETITIO HÆREDITATIS. — Hæres tenetur

restituere quæsitæ per usuras à testatore, illis quibus pertinent, et quid si verus dominus non inveniatur, n. 12 l. 2 tit. 13 part. 6. — si sint plures instituti, apud quem scripturæ, et privilegia hæreditatis esse debeant, gloss. l. 7 tit. 13 part. 6. — Hæres an instrumenta rei legatæ legatario dare debeat, vel an debeant penes se remanere, n. 2 in fin. dict. l. 7. — quando non teneatur legatario rem legatam tradere usque ad certum terminum, n. 2 l. 8 tit. 13 part. 6. — Et an privilegium restitutionis in integrum, quod minori datur, transeat ad hæreses, num. 6 l. 8 tit. 19 part. 6. — Hæres si aliquem accuset, dicendo occidi se testatorem, si illud non probet, an et quando excusetur, vel non, n. 2 l. 21 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Hæres an possint pacisci cum occisoribus testatoris, et quando, et an omnium assensus requiratur, n. 6 cum aliis ibi, l. 22 tit. 1 part. 7. — accusatoris, an teneatur prosequi accusationem defuncti contra aliquem intentatam, n. 3 l. 23 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Et quando accusatus de crimine se occidit, quando habeat hæredem, vel non, num. 9 cum aliis ibi, l. 24 tit. 1 part. 7. — Et si aliquis fuit de crimine accusatus, an et quando instantia ad eum vel accusatoris hæreses transeat, si lite contestata ipsi mortui fuerunt, et in quibus criminibus, et pro qua parte, et qualiter, n. 25 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Et quid si lis fuit cœpta per solam citationem, vel si reus fuit contumax non habens causam non inveniendi, ibidem in n. 2. — Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit aliter recessum, an tunc actio penalit sit transitoria ad hæreses, dict. n. 2 in fin. — Et an tunc hæres fidejussoris teneatur, si fidejussor decessit, ibidem in n. 4. — Et qualiter hæreses tunc teneantur, et pro qua parte, ibi in n. 7. — Hæres, de delicto defuncti, an et quando teneatur, et ad quid, et qualiter, n. 9 cum aliis ibi, dict. l. 23 tit. 3 part. 7. — defuncti delinquentis, de jure canonico qualiter teneatur, et ad quid, dict. n. 9 in medio. — an teneatur ex defuncti confessione extra iudicium facta, quia confitetur se alicui damnum dedisse, dict. n. 9 in fin. — Et an contra hæredem detur conditio furtiva, etiam ultra id, quod ad eum pervenit, n. 10 ibidem per illum text. — Et an hæredi accusatoris detur restitutio quando ipse decessit ante litem contestationem, vel finem causæ, ibidem in n. 11. — Hæres et defunctus sunt una et eadem persona, n. 6 l. 13 per text. ibi, t. 9 part. 7. — Hæreses raptorum qualiter pro rapina defuncti teneantur, et quando, n. 4 et 6 l. 2 per text. ibi, tit. 13 part. 7. — Hæres occissi, qualiter, contra ipsius occisores agat pro operibus suis, et ad quid, n. 3 l. 6 tit. 13 part. 7. — Et an et quando actio de dolo transeat ad hæredem, n. 3 l. 3 tit. 16 part. 7. — Hæreses assassinatorum restituere tenentur pecuniam, quam defunctus ab aliquo pro occidendo homine recepit, n. 1 l. 3 tit. 27 part. 7. — Et si testator jubeat hæredi, ut vestiat uxorem suam, an intelligatur semel, vel toto tempore vitæ suæ, n. 8 l. 8 tit. 33 part. 7. — Hæres est successor vitiorum, et culpæ defuncti, n. 3 l. 9 tit. 33 part. 7. — Et privilegia personalia ad hæreses non transeunt, n. 1 l. 7 per text. ibi, tit. 34 part. 7. — Hæres quis dicatur, quando testator habens duos amicos, unum